

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Het Boek van het Verbond vs. Het Boek van de Wet?

Als je onze ministry al een tijdje volgt, dan weet je dat we ons grotendeels richten op de geldigheid van Gods Wet- namelijk de Torah. Wij geloven dat Gods geboden, zoals de Sabbat, feestdagen, spijswetten en zelfs tzietziets nog steeds zijn bedoeld voor Gods volk van nu. En in veel van onze studies verdedigen we dat uitgangspunt.

In onze studies gaan we vaak in op veelgehoorde vragen en argumenten vanuit het ‘doorsnee christendom’ waarin de geldigheid van (delen van) Gods Wet wordt betwijfeld. Recent komt de aanval op Gods Wet echter uit een andere hoek. Een splintergroepering binnen de Messiaanse en Hebrew Roots gemeenschap leert dat we hun nieuwe openbaring ten aanzien van Gods Wet moeten accepteren.

Wat is die nieuwe openbaring?

Het komt erop neer dat ze geloven dat Gods oorspronkelijk plan was dat Zijn volk slechts geboden hoefde te volgen die in het zogenaamde ‘Boek van het Verbond’ staan. Wat bedoelen ze met het Boek van het Verbond?

Nou, ze leren dat toen Israël Gods Wet, de Torah, kreeg op de Berg Sinai, we in eerste instantie alleen maar geboden kregen die zijn opgetekend in het Boek van het Verbond. Ze beweren dat dit Boek van Vet verbond begint met de Tien Geboden in Exodus 20 en eindigt met het Verbond dat wordt geratificeerd in Exodus 24:8.

Exodus 24:7-8

Hij [Mozes] nam het **boek van het verbond** en las dit ten aanhoren van het volk voor. En zij zeiden: Alles wat de HEERE (JHWH) gesproken heeft, zullen wij doen en Hem gehoorzamen. Toen nam Mozes het bloed, sprenkelde het op het volk en zei: Zie, dit is het bloed van het verbond dat de HEERE met u gesloten heeft op grond van al die woorden.

Daarbij moeten we opmerken dat voorstanders van die theorie, zonder exegetische of logische reden, suggereren dat dit Boek van het Verbond begint in Genesis 1:1 en doorloopt tot Exodus 24:7-8. Maar in

beide gevallen is de logische vraag die volgt op die theorie: “Hoe zit het met de rest van de geboden van Exodus tot en met Deuteronomium?” Volgens aanhangers van deze doctrine, is de rest van die geboden onderdeel van een afzonderlijk Wetboek, genaamd het “Boek van de Wet.” Vervolgens wordt onderwezen dat het Boek van de Wet als straf werd toegevoegd aan het Boek van het Verbond omdat Israël het gouden kalf maakte in Exodus 32. Een van de bewijsteksten die daarvoor wordt gebruikt, staat in Galaten.

Galaten 3:19

Waartoe dient dan **de Wet**? Zij is eraan **toegevoegd omwille van de overtredingen**, totdat het Nageslacht zou gekomen zijn aan **Wie het beloofd was**; en zij is door engelen in de hand van de middelaar beschikt.

Er wordt verondersteld dat Paulus het hier heeft over een specifieke ‘overtreding’ namelijk het oprichten van het gouden kalf in Exodus 32. Daarom wordt beweerd dat het “Boek van de Wet” geen onderdeel was van Gods oorspronkelijke plan; het werd toegevoegd als straf voor het gouden kalf en werd weggenomen toen Jesjoea aan het kruis stierf.

Wil je meer weten over wat Paulus eigenlijk bedoelt in Galaten 3:19, bekijk dan onze studie [Paulinische Paradox Deel 5: Galaten](#) waarin we Galaten uitleggen.

We gaan verder. Voorstanders van deze theorie suggereren ook dat het hele Levitische priestersysteem is ingesteld als gevolg van het incident met het gouden kalf in Exodus 32 en dat het daarom geen onderdeel is van Gods oorspronkelijke plan.

Er wordt beweerd dat Jesjoea het Levitische priesterschap afschafte en het priesterschap van Melchizedek herstelde. Er wordt onderwezen dat volgelingen van Jesjoea nu priesters zijn in de orde van Melchizedek en dat we alleen maar de geboden hoeven te houden die in het Boek van het Verbond staan. Waarom is dat? Omdat dat het ‘oorspronkelijke’ verbond was waartoe we werden opgeroepen voordat we deze roeping verzaakten door het gouden kalf te maken.

Samenvattend wordt er dus onderwezen dat Gods geboden die zijn opgetekend in het zogenaamde “Boek van de Wet,” aangevuld met het hele Levitische priesterschap, zijn toegevoegd als straf. Ze waren tijdelijk totdat Messias kwam. En nu Jesjoea is gekomen zijn die extra geboden afgeschaft en heeft het priesterschap van Melchizedek het Levitische Priesterschap vervangen.

Dus wat is de redenering achter deze ‘nieuwe openbaring’? Waarom zijn er mensen die dit geloven?

Het lijkt op een poging om de moeilijke gedeeltes van het Nieuwe Testament die Gods Wet lijken tegen te spreken, te verantwoorden. Elke keer als het Nieuwe Testament *lijkt* te zeggen dat de Wet is afgeschaft of een last of tijdelijk is, dan zeggen voorstanders van deze theorie dat het in die verzen gaat om het “Boek van de Wet”. En dat is volgens hen wat anders dan het Boek van het Verbond. En dat is dan ook wat ze geloven.

Volgens aanhangers van deze theorie verwijzen alle verzen die positief spreken over de Wet naar het Boek van het Verbond en de paar verzen die negatief lijken te spreken over de Wet verwijzen naar het

“Boek van de Wet.”

De implicaties van het aanhangen van deze theorie zijn behoorlijk ernstig. Als iemand gelooft dat de geboden die zijn opgetekend in het “Boek van de Wet” zijn afgeschaft, dan denken ze dat ze religieuze rechtvaardiging hebben om te zondigen tegen God door een aantal van Zijn geboden af te wijzen. Volgens mensen die geloven dat Gods geboden zijn opgedeeld, is het dragen van tzietziets en het herdenken van Jom Kippoer onderdeel van het “Boek van de Wet” maar niet van het “Boek van het Verbond.” Daarom zijn de geboden om tzietziets te dragen en Jom Kippoer te onderhouden afgeschaft volgens deze theorie.

Nu we deze specifieke theorie hebben samengevat, noemen we een aantal redenen waarom we veilig kunnen concluderen dat de Bijbel die theorie gewoon niet ondersteunt.

1) In de Bijbel wordt nooit duidelijk onderscheid gemaakt tussen het Boek van het Verbond en het Boek van de Wet.

In feite zelfs het tegenovergestelde. De hele basis voor deze theorie is dat er blijkbaar een onderscheid is tussen het “Boek van het Verbond” en het “Boek van de Wet.” Nogmaals, volgens de voorstanders van deze theorie eindigt het Boek van het Verbond in Exodus 24:8 en het Boek van de Wet omvat dus al Gods geboden van Exodus 24:9 tot en met het einde van Deuteronomium.

Het probleem is echter dat de Bijbel zelf nooit een dergelijk onderscheid maakt. Het onderscheid wordt al verondersteld door de voorstanders van deze theorie en vervolgens lezen ze het in de Bijbel.

We kunnen dat bewijzen als we in de Bijbel zien dat de twee titels als synoniemen van elkaar worden gebruikt. Lees deze tekst uit 2 Kronieken 34 maar eens:

2 Kronieken 34:14-19 (NBG)

Toen zij het geld dat in het huis des Heren gebracht was, tevoorschijn haalden, vond de priester Chilkia het **boek van de Wet** des Heren, gegeven door Mozes. En Chilkia nam het woord en zeide tot de schrijver Safan: Ik heb **het Wetboek** gevonden in het huis des Heren. Daarop gaf Chilkia het boek aan Safan, en Safan bracht het boek naar de koning. Bovendien bracht hij de koning verslag uit en zeide: Al wat aan uw dienaren is opgedragen, dat doen zij: zij hebben het geld dat zich in het huis des Heren bevond, uitgestort, en hebben het zowel hun die met het opzicht belast zijn, als hun die het werk verrichten, ter hand gesteld. Ook deelde de schrijver Safan de koning mede: De priester Chilkia heeft mij een boek gegeven. En Safan las de koning daaruit voor. Zodra de koning de woorden der Wet hoorde, scheurde hij zijn klederen. Toen gebood de koning aan Chilkia, Achikam, de zoon van Safan, Abdon, de zoon van Mika, de schrijver Safan en Asaja, de dienaar des konings: Gaat de Here raadplegen ten behoeve van mij en van hen die in Israël en Juda zijn overgebleven, over de woorden van het boek dat gevonden is, want groot is de gramschap des Heren, die zich over ons uitgestort heeft, omdat onze vaderen het woord des Heren niet in acht genomen hebben, en niet hebben gehandeld overeenkomstig al wat in dit boek geschreven staat.

In deze tekst zien we dat ten tijde van Koning Josia de priester Hilkia het “Boek van de Wet” had gevonden in het huis van JHWH. Toen het boek aan Koning Josia werd gegeven, scheurde hij zijn kleding omdat hij zich realiseerde dat Israël Gods geboden niet in acht had genomen. Dus verzamelde Koning Josia de oudsten van Juda en Jeruzalem om het boek voor hen te lezen. In vers 29-30 zien we iets interessants.

2 Kronieken 34:29-30

Toen stuurde de koning boden, en verzamelde al de oudsten van Juda en Jeruzalem. De koning ging naar het huis van de HEERE (JHWH), en iedere man uit Juda en de inwoners van Jeruzalem, de priesters, de Levieten, heel het volk, van de grootste tot de kleinste. En hij las ten aanhoren van hen al de woorden van het **boek van het verbond dat in het huis van de HEERE JHWH) gevonden was.**

We zien hier dat hetzelfde “Boek van de Wet” dat door Hilkia was gevonden in het huis van de Heer, verderop het “Boek van het Verbond” wordt genoemd.

Als reactie op dat punt zeggen voorstanders van deze theorie dat de tekst verwijst naar twee verschillende boeken. Maar niets in de tekst wijst erop dat er twee boeken zijn gevonden. Uit deze tekst wordt duidelijk dat er slechts over een boek wordt gesproken.

Waarom zou Josia bovendien een boek lezen, zijn kleding scheuren omdat Israël Gods geboden niet had gehouden die zijn opgeschreven in het boek dat hij had gelezen en vervolgens de oudsten van Juda en Jeruzalem samenroepen om een compleet ander boek te gaan lezen? Dat is gewoon niet logisch. Maar volgens deze theorie moet je dat wel geloven.

Alleen al dit punt is voldoende bewijs om te laten zien dat de theorie uiterst onbijbels is, maar dat is nog maar het begin.

2) Het priesterschap werd gegeven aan Aäron en zijn zonen voor de zonde met het gouden kalf.

De crux van deze theorie rust op het idee dat het “Boek van de Wet,” waaronder het Levitische Priesterschap, is toegevoegd als straf voor de zonde met het gouden kalf. Als we kunnen bewijzen dat deze geboden werden gegeven voor het incident met het gouden kalf, dan is de hele theorie ongeldig.

Wat staat er in de Bijbel? Volgens Exodus 28 zien we dat Gods bedoeling om het priesterschap aan Aäron en zijn zonen te geven plaatsvond voor de zonde van het gouden kalf in Exodus 32.

Exodus 28:1

Wat u betreft, laat uw broer Aäron en zijn zonen die bij hem zijn, bij u komen uit het midden van de Israëlieten om Mij als priester te dienen: Aäron, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen van Aäron.

Dit vers alleen al is bewijs dat de instelling van het Levitische Priesterschap niet is toegevoegd als straf voor het incident met het gouden kalf, maar dat het onderdeel was van Gods oorspronkelijke plan.

Voordat we verdergaan, is het handig om te achterhalen waar het idee vandaan komt dat het Levitische Priesterschap is toegevoegd als straf voor het gouden kalf. Voorstanders van deze theorie wijzen meestal naar Exodus 32:25-29 om hun beweringen te staven. Deze tekst staat meteen nadat Mozes terugkomt van de berg en Aäron aanspreekt op het gouden kalf:

Exodus 32:25-29

Toen Mozes zag dat het volk losgeslagen was – want Aäron had het losgelaten – tot leedvermaak van hun tegenstanders, ging Mozes bij de ingang van het kamp staan en zei: Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen. Toen verzamelden al de Levieten zich bij hem. Hij zei tegen hen: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Ieder moet zijn zwaard aan zijn heup doen, het kamp van poort tot poort door gaan, en ieder moet zijn broeder doden, ieder zijn vriend en ieder zijn naaste. De Levieten deden overeenkomstig het woord van Mozes en er vielen op die dag van het volk ongeveer drieduizend man. Toen zei Mozes: **U moet zich vandaag aan de HEERE JHWH wijden**, ja, ieder moet zich tegen zijn zoon en tegen zijn broeder keren, opdat Hij vandaag Zijn zegen over u zal geven.

Deze tekst wordt gebruikt als bewijstekst ter ondersteuning van de bewering dat God het Levitische Priesterschap heeft ingesteld na de zonde van het gouden kalf, omdat er staat dat de zonen van Levi op die dag werden aangesteld. Maar om een en ander te verhelderen is het handig om het volgende te bedenken: Alle priesters zijn Levieten—ofwel uit de stam van Levi—maar niet alle Levieten zijn priesters.

Priesters zijn alleen de zonen van Aäron. De Levieten dienden als helpers voor de priesters, maar ze waren zelf geen priesters.

We kunnen misschien zeggen dat de Levieten werden aangesteld voor deze dienst na de zonde van het gouden kalf, maar dat is niet de officiële instelling van het Levitische Priesterschap. Als dat al waar is dan alleen de instelling van de priesterlijke helpers voor de zonen van Aäron. En nogmaals, Aäron en zijn zonen werden aangesteld als priesters voorafgaand aan de zonde met het gouden kalf.

Voorstanders van deze theorie reageren op dit punt vaak met de aanname dat sommige delen van de Torah niet in chronologische volgorde zijn geschreven. Met andere woorden, er wordt geleerd dat Exodus 28 plaatsvond na Exodus 32, en Gods roeping van Aäron en zijn zonen als priesters gebeurde dan ook na het incident met het gouden kalf.

Het probleem met deze aanname, is dat die niet wordt onderbouwd. We lezen de overgang tussen het einde van Exodus 31:18—dat is direct nadat God alle geboden aan Mozes geeft over de tabernakel en het priesterschap—en het begin van Exodus 32. Dan wordt duidelijk dat dit hele gedeelte chronologisch is.

We kijken eerst naar Exodus 31:18, direct voorafgaand aan het verhaal van het gouden kalf.

Exodus 31:18

En toen de HEERE (JHWH) geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinai, gaf Hij Mozes de twee tafelen van de getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger van God.

In dit vers lezen we dat Mozes nog steeds bovenop de berg is als God hem geboden geeft over de Tabernakel en het priesterschap, waaronder Exodus 28, de roeping van Aäron en zijn zonen als Levitische priesters. En we zien ook dat Mozes de twee stenen tafelen krijgt.

In het vers dat daar direct op volgt lezen we dat Mozes nog steeds op de berg is als het incident met het gouden kalf plaatsvindt:

Exodus 32:1

Toen het volk zag dat het lang duurde voor Mozes van de berg afdaalde, kwam het volk bijeen bij Aäron, en zij zeiden tegen hem: Sta op, maak voor ons goden die vóór ons uit gaan, want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij Weten niet wat er met hem gebeurd is.

Gaan we verder naar vers 15 van Exodus 32, dan zien we dat Mozes met de stenen tafelen neerdaalt van de berg:

Exodus 32:15

En Mozes keerde zich om en daalde de berg af, met de twee tafelen van de getuigenis in zijn hand. Deze tafelen waren aan beide kanten beschreven; ze waren aan de ene en aan de andere kant beschreven.

We zien dus dat het hele gedeelte chronologisch is. Omdat deze hele theorie rust op het feit dat deze geboden zijn gegeven als gevolg van de zonde met het gouden kalf, moeten we daar op ingaan.

Het enige mogelijke argument dat kan worden aangevoerd, is dat de geboden die zijn gegeven in Exodus 25-31 niet dezelfde zijn als wat Mozes ontving toen hij op de berg was. Maar dat argument houdt geen stand omdat het verhaal verdergaat in Exodus 32 waar we lezen dat Mozes neerdaalt van de berg. Wat deed hij op de berg als hij daar niet de geboden ontving die in Exodus 25-31 staan? Waarom zou de Torah in zo'n verwarrende manier zijn opgeschreven? Elke indicatie in de tekst wijst erop dat het hele gedeelte chronologisch is.

We kunnen nog veel meer zeggen over dit onderwerp, maar deze twee punten zijn de pilaren waarop de hele theorie rust. En we hebben laten zien dat die pilaren zijn ingestort toen ze werden getoetst aan de Bijbel en aan eenvoudige logica.

We kunnen dus concluderen dat als voorstanders van deze theorie ons willen overtuigen dat hun beweringen geldig zijn, ze eerst duidelijk moeten aantonen dat er een Bijbels onderscheid is tussen wat zij noemen het Boek van het Verbond en het Boek van de Wet, niet alleen in theorie, maar door daadwerkelijke Bijbelse exegese. Daarnaast moeten ze vanuit de Bijbel kunnen aantonen dat er een causale relatie is tussen de zonde van het gouden kalf en Gods geboden die in de rest van Exodus tot en met het einde van Deuteronomium staan. Tenzij ze een echte, Bijbelse casus maken voor deze beweringen, is er geen reden om deze theorie serieus te nemen.

We bidden dat deze studie je tot zegen is geweest.

Vergeet niet om alles te onderzoeken. Sjalom! Voor meer hierover en ander onderwijs, bezoek ons op www.119ministries.nl

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#